

DAN D. FARCAȘ

**FENOMENE
AEROSPAȚIALE NEIDENTIFICATE**

UN GHID ESENȚIAL OZN

Editura Dharana
București
2021

PREFAȚĂ	9
UN FENOMEN INTELIGENT	12
APARIȚII DIN NECUNOSCUȚ	12
<i>Aeronave misterioase</i>	12
<i>Invazie OZN pe valea fluviului Hudson</i>	14
<i>OZN-urile sfidează zonele nucleare interzise</i>	16
<i>Luminile din Phoenix</i>	17
OSN – OBIECTE SUBACVATICE NEIDENTIFICATE	18
<i>Un caz din Norvegia</i>	18
<i>Cazul Shag Harbour</i>	19
<i>Cazuri rusești</i>	20
ÎN SPAȚIUL COSMIC	22
<i>Astronomii văd OZN-uri</i>	22
<i>Întâlniri ale astronautilor</i>	24
<i>Semne stranie pe Lună</i>	26
<i>Planeta Marte</i>	30
OBSERVAȚII ÎNDEPĂRTATE ȘI ÎNȚĂLNIRI DE GRADUL I	32
<i>Însușiri vecine cu magia</i>	32
<i>Cazul Retezat 1991</i>	34
ALTE DOUĂ CAZURI ROMÂNEȘTI	37
<i>Cazul Pădurea Baci 1968</i>	38
<i>Încă două exemple</i>	39
<i>Observații cu un radar meteorologic</i>	40
ÎNȚĂLNIRI DE GRADUL II	41
<i>Urme pe sol și afectarea vegetației</i>	41
<i>Alte genuri de urme</i>	42
<i>Cazul din Valea Plopului</i>	43
OZN-URI AGRESIVE	44
<i>Cazul Stephen Michalak</i>	44
<i>Cazul Cash-Landrum</i>	45
<i>OZN-uri ucigașe</i>	47
MILITARI ȘI POLITICIENII SE IMPLICĂ	49
„FOO FIGHTERS” ȘI RACHETE FANTOMĂ	49
<i>OZN-uri deasupra de Los Angeles</i>	49
<i>Avioane fantomă în Al Doilea Război Mondial</i>	50
<i>Rachete fantomă deasupra Suediei</i>	51
OZN-URI CARE SE PRĂBUȘESC?	52
<i>Recuperarea unui obiect necunoscut la Roswell</i>	52
<i>Mass media și cenzura</i>	53
<i>Resturile prășesc baza Roswell</i>	55
<i>Incidentul este investigat după treizeci de ani</i>	57
<i>Ancheta GAO și reacția Air Force</i>	57
<i>Alte OZN-uri prăbușite</i>	58
<i>Industria militară americană a folosit resturi de OZN?</i>	61

CONFLICTE AVIATICE ȘI CU RACHETE NUCLEARE	62
<i>Accidente mortale</i>	62
<i>Piloți care trebuia să doboare un OZN</i>	64
<i>Întâlniri ale aviatorilor români</i>	66
<i>Blocarea rachetelor Minuteman</i>	69
<i>Fenomenul s-a repetat și la ruși</i>	70
SE INSTALEAZĂ UN TABU	71
<i>Proiectele OZN ale US Air Force</i>	71
<i>Un secret mai strict decât bomba cu hidrogen</i>	73
<i>Vânătoare de OZN-uri pe cerul capitalei americane</i>	74
<i>Panelul Robertson</i>	75
<i>Proiectul Condon</i>	77
<i>J. Allen Hynek și James E. McDonald</i>	78
„ACEST FENOMEN NU EXISTĂ”	80
<i>Sfârșitul proiectului Blue Book</i>	80
<i>Regulamente militare privind OZN-urile</i>	81
<i>Rolul NORAD</i>	83
MECANISMELE DEZINFORMĂRII	84
<i>Mitologia OZN</i>	84
<i>Cacealmaua UMMO</i>	85
<i>Experimentul Philadelphia</i>	86
<i>Manechine pentru ruși</i>	87
<i>Biroul de Investigații Speciale AFOSI</i>	89
<i>Misteriosul grup „Majestic-12”</i>	92
<i>OZN-uri în „Aria 51”?</i>	95
STRĂDANII DE DEZVĂLUIRE	99
<i>Inițiativa Rockefeller și Raportul COMETA</i>	99
<i>Proiectul „Disclosure”</i>	101
<i>Mișcarea „Exopolitics”</i>	102
<i>Paradigm Research Group</i>	103
<i>Despre OZN-uri la ONU</i>	104
PROGRAME, COLABORĂRI, DESECRETIZĂRI	105
<i>Programele „Setka”</i>	105
<i>Dezinformări și la ruși</i>	108
<i>Cazuri din Regatul Unit</i>	111
<i>Cazul Rendlesham 1980</i>	112
<i>Proiectul „Condign”</i>	114
<i>În Franța</i>	116
<i>În Belgia</i>	118
<i>America Latină</i>	119
ÎNCEP SĂ APARĂ „DOVEZILE EXTRAORDINARE”?	123
<i>O dezvăluire jenantă</i>	123
<i>Istoria proiectului</i>	125
<i>Cazul „Nimitz” 2004</i>	126
<i>Cazul „Theodore Roosevelt” 2015</i>	128
<i>Cum a reușit „dezvăluirea”?</i>	130
<i>O alianță surprinzătoare</i>	134

SUNTEM ÎNTR-O REZERVAȚIE?

137

RĂPIRILE OZN

137

Întâlniri de gradul III	137
Întâlniri de gradul IV	142
Cazul Betty și Barney Hill	144
Leo Sprinkle și cazul Schirmer	147
Cazul Pascagoula	148
Cazul Travis Walton	150
Budd Hopkins și lacuna temporală	153
Un caz de răpire din România	157
Răpiri în alte țări	158
UNIVERSITARI SE IMPLICĂ	162
Răpirile examinate la universitățile M.I.T. și Harvard	162
John Mack	164
David Jacobs	165
Scenariul răpirii	166
Experiment genetic?	170
CARACTERISTICI SPECIALE	175
Amintirile paravan	175
„Factorul OZ”	177
Copiii – o țintă predilectă	178
Nevoia de nuanțe	179
Statistici	180
EFECTE ASUPRA CELOR RĂPIȚI	182
Cicatrice, erori, dovezi fizice	182
Vindecări	185
Instruire și îndoctrinare	188
Sindromul post-răpire	189
RĂPIRI FĂRĂ ÎNTOARCERE	190
Dispariții	190
Răpiri OZN fără întoarcere?	192
Grădini zoologice nepământene?	194
Ipoteza reptilienilor	195
Mutilările de animale	196
AU TOATE ASTEA O NOIMĂ?	198
Explicații pentru răpiri?	198
Explicații pentru mutilări?	203
Pământul – o rezervație a extratereștrilor?	205
TRADIȚII, MITURI ȘI SPIRITUALITATE	210
FOLCLOR, CONSEMNĂRI ȘI URME MISTERIOASE	210
Au fost văzute de la începutul lumii	210
Magonia	213
Fata pădurii	216
Șamani și vindecători	219
CERCURI MAGICE	222
Semne în lanurile de cereale	222
Agroglife contrafăcute	225
Un fenomen foarte vechi	227
Mesaje dintr-o altă lume?	228
PALEOASTRONAUTICĂ ȘI MUMII	228
OOPARTS	228

<i>Mumii inexplicabile</i>	230
<i>Tehnologia de clarviziune CRV</i>	234
<i>Cele trei minți</i>	234
<i>Fenomenul de channeling</i>	237
<i>Înregistrările Akashice</i>	240
OZN-URI ȘI FIINȚE IMATERIALE	242
<i>OZN-urile și extraterestrii urmăriți prin tehnica CRV</i>	244
<i>Răpiri fizice, răpiri în spirit</i>	246
<i>Călătorii ale spiritului în afara corpului</i>	249
<i>Experiența morții iminente</i>	251
<i>Spiritul se reîncarnează?</i>	254
<i>Luări în posesie?</i>	256
ADORATORII OZN-URILOR	257
<i>Contactații și sectele OZN</i>	257
<i>Contactații psihici</i>	260
<i>Mișcarea New Age</i>	261
APARIȚII SFINTE, RELIGII	263
<i>Apariții sfinte</i>	263
<i>OZN-uri în Biblie?</i>	265
<i>Îngerii</i>	266
<i>Răpiri cerești</i>	268
<i>Cine au fost Adam și Eva?</i>	271
<i>Îngerii fac și ei experimente genetice</i>	273
<i>OZN-urile sunt lucrări ale Satanei?</i>	276
<i>Poziția reprezentanților Vaticanului</i>	279
ÎN CĂUTAREA UNEI EXPLICAȚII	281
CE AR PUTEA FI?	281
<i>Răspunsuri la îndemână</i>	281
<i>Ipoteza extraterestră</i>	282
<i>Paradoxul lui Fermi</i>	285
<i>Șansa civilizațiilor</i>	285
<i>Prăpastia timpului</i>	288
IPOTEZA HIPERCIVILIZAȚIILOR	289
<i>„Marele filtru”</i>	289
<i>Transformarea în „altceva”</i>	290
<i>Principiul neintervenției</i>	292
<i>Ipoteza extraterestră primitivă și ipoteza hipercivilizațiilor</i>	294
<i>Dovezi și magii</i>	295
CE AR FI DE FĂCUT?	298
<i>Hipnoza culturală</i>	298
<i>Realitatea este mult mai complexă decât credem</i>	300
<i>Limitele științei și nevoia de noi metode</i>	301
<i>O știință nouă și mărturia</i>	303
<i>La ce ne putem aștepta?</i>	303
BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ	307

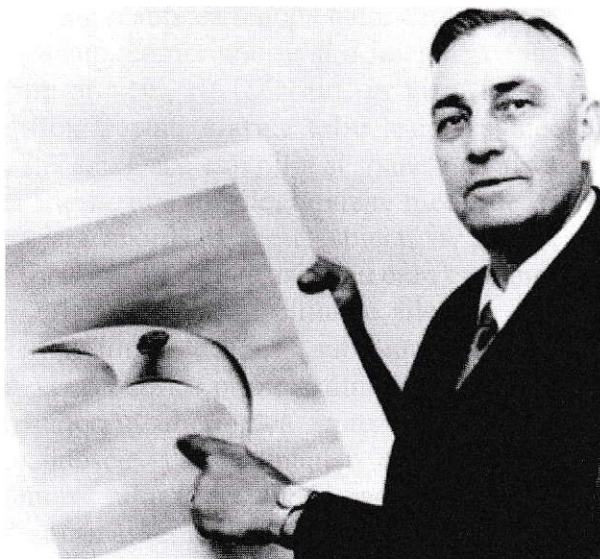
Apariții din necunoscut

Aeronave misterioase

Memoria omenirii a reținut, din cele mai vechi timpuri, nenumărate întâmplări despre lumini sau obiecte cerești. Unele, remarcabile, au fost consemnate în documente, altele au devenit basme, ori au căpătat explicații religioase. Mai ales recent s-a spus că ele nu pot fi altceva decât iluzii, amăgiri, exagerări, intoxicații sau farse, întrucât știința ne spune că nu pot fi adevărate. Ca urmare, oamenii, mai ales cei școliți, dacă vedeau ceva neobișnuit, preferau să uite.

O excepție remarcabilă a fost întâmplarea din 24 iunie 1947, când un om de afaceri – **Kenneth Arnold** – care zbura, cu avionul său personal, peste zona Cascade Mountains din statul Washington, a văzut o formație de patru obiecte argintii, urmate de alte cinci, care se deplasau în bătaia soarelui, în două șiruri paralele, deasupra muntelui Rainier (4400 metri). Observarea a durat trei minute și i-a permis pilotului să estimeze, în funcție de niște repere, că viteza obiectelor era de cel puțin 2100 kilometri pe oră. Niciun avion pământean nu putea atinge, la vremea aceea, nici pe departe, o asemenea viteză.

Fig. 1 Kenneth Arnold, cu imaginea OZN-ului întâlnit.

După ce a aterizat, Kenneth era aproape convins că a fost martor la experimentarea unei arme secrete, care putea fi una inamică. Întrucât biroul FBI era închis, el s-a îndreptat către un ziar local. De aici știrea a fost trimisă agenției *Associated Press*. Între altele, s-a menționat că obiectele nu aveau aripi și zburau săltând, ca și cum ai arunca o farfurioară, razant, pe suprafața unui luciu de apă. A doua zi presa din întreaga lume

preluase, în titluri de o șchioapă, știrea că un pilot american s-a întâlnit cu niște *farfurioare zburătoare* (*flying saucers*).

Kenneth Arnold, care a devenit desigur și ținta unor glume răutăcioase, declara nu cu mult timp înaintea decesului său, survenit în 1984, că: „sunt absolut sigur de ce am văzut; dar, credeți-mă, dacă aș mai vedea un fenomen de genul acesta pe cer, chiar și o casă cu etaj zburătoare, n-aș mai sufla nimănui o vorbă”.

Începând însă cu acel 24 iunie 1947, o mulțime de oameni care până atunci nu au avut curajul să-și împărtășească pățaniile, vor începe să raporteze observații asemănătoare. Numai în iunie și iulie 1947, în SUA, au fost primite, oficial, 850 de rapoarte cu „farfurii zburătoare”. Între ele și faimosul caz din 4 iulie 1947 când presa din lumea întreagă va relata, pe baza unei declarații militare de presă, că la Roswell (New Mexico), Air Force a capturat o „farfurie” prăbușită, știre dezmințită, a doua zi, de oficialități.

Termenul de „*farfurie zburătoare*”, fiind nepotrivit, a fost înlocuit, la începutul anilor 1950 cu cel de „*obiect zburător neidentificat*” (OZN), apoi, în anii 1990, cu cel de „*fenomen aerospațial neidentificat*” (FAN), mai adecvat și mai cuprinzător. Schimbarea era necesară și pentru că toată lumea, când auzea de „OZN”, în loc să înțeleagă, corect, că este vorba de ceva „neidentificat”, se gândea imediat la o navă extraterestră, eventual cu omuleți gri sau „verzi” la bord, ceea ce era ridicol și blamabil.

Întâlnirile aviatorilor cu FAN-uri, chiar dacă rare, au fost suficient de multe în ultimii optzeci de ani. Mai evoc doar un singur exemplu, dar pe parcursul cărții ne vom mai întâlni și cu altele. Pe 17 noiembrie 1986 un avion al liniilor aeriene japoneze efectua zborul cargo JAL 1628 de la Paris la Tokio. În timp ce traversa peninsula Alaska de la nord la sud, echipajul a urmărit, vizual și pe radarul de bord, timp de mai mult de o jumătate de oră, două obiecte mici și unul enorm. Pilotul **Kenju Terauchi**, cu o experiență de zbor de 29 de ani, a declarat că obiectul principal era: „de două ori mai mare decât un portavion”.

Administrația Aeronautică Federală din SUA (FAA), ca și U.S. Air Force au confirmat că mai multe radare ale lor au urmărit avionul 747 și obiectul de mari dimensiuni. Dar în zilele care au urmat, declarațiile oficiale privind incidentul au devenit tot mai negative. **John Callahan** a fost șef al Diviziei de Accidente, Evaluări și Investigații din cadrul FAA, în perioada 1981-1988. El a prezentat autorităților o înregistrare a incidentului în care imaginile radar erau sincronizate, grație unor produse software recente, cu conversațiile, ca și cu deplasarea altor ținte din zonă. Cazul devenise foarte greu de respins. Reprezentanți ai CIA, care au fost de față i-au spus: „Acest eveniment nu s-a petrecut; noi nu am călcat niciodată aici. Confiscăm toate aceste date și considerăm că ați depus un jurământ de tăcere”. Datorită unui fericit concurs de împrejurări, Callahan a intrat totuși în posesia tuturor

înregistrărilor făcute cu ocazia incidentului și de atunci aceste date se află în posesia sa...¹

Cât despre Terauchi, el a acceptat să relateze întâmplarea unei publicații. Drept rezultat, nu i s-a mai permis să piloteze un an de zile, timp în care a trecut prin întreaga baterie de teste medicale.

Invazie OZN pe valea fluviului Hudson

În seara zilei de 17 martie 1983, la nord de orașul New York, o formațiune de lumini multicolore, în formă de V foarte deschis, sau de bumerang, având anvergura de circa 50 de metri, a staționat timp de 15-20 de minute, la o înălțime apreciată la 10-20 de metri, deasupra autostrăzii I-84. Nu se auzea niciun zgomot. Traficul s-a blocat de persoanele coborâte din automobile. Locatarii caselor din zonă erau îngroziți că văd un avion pe punctul de a se prăbuși. Unul dintre martori a relatat că a sunat postul de poliție de unde i s-a răspuns că s-au primit mai multe telefoane iar șeriful urmărește și el fenomenul. Un șofer care s-a aflat la câțiva metri sub obiect, spunea că a zărit o structură semănând cu o rețea de țevi unind între ele luminițele. Printre martori erau și posesori de avioane particulare care au declarat că obiectul nu semăna cu nimic cunoscut. După un timp strania apariție s-a ridicat „cu viteza unui dirijabil” și a dispărut. Un sfert de oră mai târziu ea a fost zărită la circa 10 kilometri spre est.

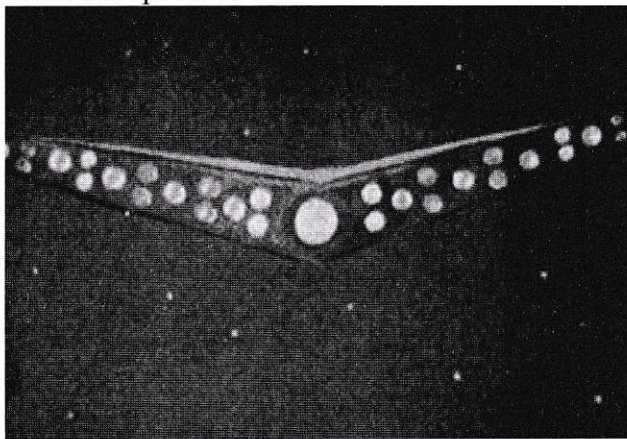

Fig. 2 OZN bumerang pe valea fluviului Hudson (desen).

Peste o săptămână același „obiect” sau unul identic a produs o busculadă pe șoseaua *Taconic Parkway*, din aceeași zonă, plutind fără zgomot, emițând din când în când un fascicul luminos către o mașină sau alta. S-au primit la poliție circa 300 de apeluri telefonice, numărul martorilor fiind estimat la mai multe mii. Unii au afirmat că dimensiunile obiectului erau cele ale unui portavion, alții că era un oraș zburător.

Acestea sunt două exemple. Dar în anii 1982-87, pe valea fluviului Hudson, într-o zonă, relativ mică, situată la granița dintre statele New York și

¹ Kean, 2010

Connecticut, au fost adunate peste șapte mii de rapoarte OZN de tipul acesta, incluzând sute de fotografii și înregistrări video. Din octombrie 1985 în rapoarte a început să predomină un grup de șase lumini, formând un hexagon care se rotea pe cer ca un carusel de bălci. Ceva mai rar a fost semnalată o formă de cruce luminoasă.

OZN-urile aveau proprietatea de a apare la orizont ca apoi, aproape instantaneu să fie deasupra ta, ori să stea nemișcate în aer chiar și la rafale de vânt de 50 de kilometri pe oră, ceea ce a exclus explicațiile avansate în grabă: dirijabil, formație de avioane ușoare etc. De altfel, s-au întreprins cercetări asidui pentru a demasca o posibilă farsă, dar nu s-a găsit niciun dirijabil în zonă și s-a dovedit că de pe niciun aeroport nu decolaseră avioane ușoare în timpul observațiilor. Faptul că obiectul nu făcea zgomot excludea elicopterele. Unii vorbeau de proiecții holografice. La ora aceea nu existau însă echipamente capabile să facă holograme multicolore și de asemenea dimensiuni. Iar un vehicul militar experimental atât de performant nu putea rămâne secret și după atâția ani.

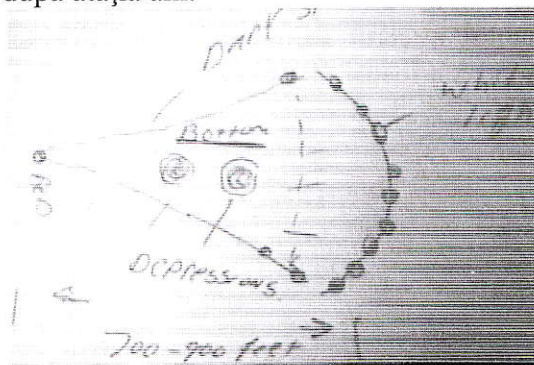

Fig. 3 Desen cu un OZN văzut pe valea fluviului Hudson.

Administrația Aeronautică Federală a recunoscut oficial, după trei ani de investigații minuțioase, că nu dispunea de indicii care să explice natura fenomenului. Nici până azi nu s-a putut da o explicație satisfăcătoare pentru

aceste apariții. Cineva a oferit un premiu de 1000 de dolari celui care va demonstra originea pământească a lor; premiul a rămas însă neatins¹.

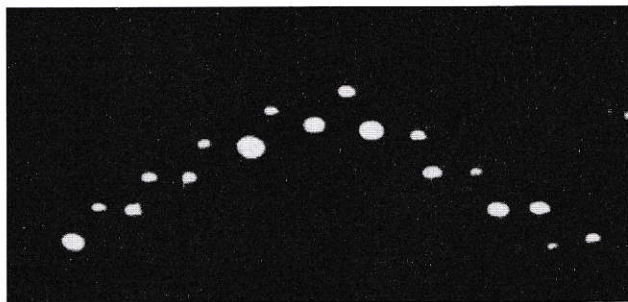

Fig. 4 OZN văzut deasupra orașului Lubbock, Texas, în august și septembrie 1951.

OZN-urile triunghiulare sau în formă de bumerang fuseseră observate încă de

la începutul anilor cincizeci, deși nu cu o asemenea frecvență. Ele au bântuit cerul american permanent. De pildă în 9 iulie 1995 un astfel de obiect triunghiular enorm, escortat de patru OZN-uri discoidale mai mici, a fost

¹ Hynek, 1987

urmărit în statul Montana de un număr mare de martori. Dar obiecte în formă de bumerang, „mari cât mai multe terenuri de fotbal” au fost văzute și în Arizona, Missouri și Kansas, în Japonia, Rusia, Puerto Rico și chiar și în România.

OZN-urile sfidează zonele nucleare interzise

În noaptea de 24 iulie 1984 un OZN având forma unui cornet de înghețată, mare „cât trei terenuri de fotbal”, împodobit cu opt lumini orbitoare, a plutit aproape un sfert de oră deasupra complexului de reactoare nucleare de la *Indian Point*, pe malul fluviului Hudson, într-un spațiu total interzis zborurilor. Obiectul staționa nemișcat sau mișcându-se foarte încet în ciuda unui vânt în rafale, atingând uneori 40-50 kilometri pe oră. Doisprezece polițiști au urmărit neputincioși intrusul. Între timp s-au blocat sistemul de alarmă și calculatoarele care controlau securitatea și comunicațiile complexului. Comandantul pazei a cerut Gărzii Naționale a Statului New York să încerce identificarea obiectului. După ce i s-a răspuns că identificarea e imposibilă, comandantul a cerut trimiterea unui elicopter militar pentru a doborî intrusul, fiind el însuși pe punctul de a ordina polițiștilor deschiderea focului. Înainte ca ostilitățile să înceapă, obiectul s-a pus în mișcare, dispărând alene din câmpul vizual¹.

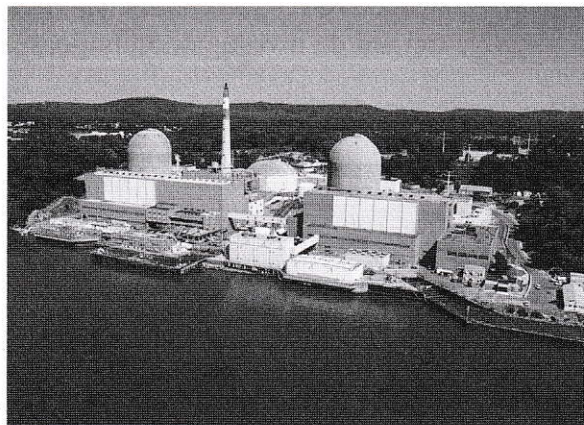

Fig. 5 Centrala nucleară Indian Point.

Cazul nu e singular. În seara de 4 martie 1988, la ora 22.30, un triunghi zburător a plutit în apropierea uzinei atomoelectrice „*Perry Nuclear Power Plant*”, de pe malul lacului Erie din SUA; iar în 16 aprilie 1993 în *Bayport* (Florida), un polițist a urmărit mai mult timp un OZN triunghiular uriaș, care dădea târcoale centralei nucleare „*Crystal River Nuclear Power Plant*”. OZN-uri au fost văzute și deasupra centrelor de cercetare nucleară de la *Oak Ridge* (Tennessee), de la *Hanford* (Washington) ori de la *Los Alamos*, lângă *Albuquerque* (New Mexico) etc.

La aceste vizite trebuie s-o adăugăm și pe cea de la *Cernobâl* în ziua catastrofei din 26 aprilie 1986. La trei ore după producerea nenorocirii, a apărut, plutind la circa 300 de metri deasupra reactorului avariata, încă în

¹ Hynek, 1987, pp. 143-152

flăcări, un OZN cu diametrul de circa 6-8 metri. Câțiva martori, care se găseau la fața locului, măsurau nivelul radioactivității, care era în acel moment de 3000 miliroentgeni pe oră. Brusc, din OZN au țâșnit două fascicule de lumină purpurie până la reactor, rămânând astfel circa trei minute. Apoi razele au slăbit treptat, iar globul luminos s-a îndepărtat spre nord. Radiațiile scăzuseră la 800 miliroentgeni pe oră. În martie 2011 s-a vorbit și de OZN-uri care ar fi fost văzute deasupra centralei nucleare de la Fukushima.

Luminile din Phoenix

Pe 13 martie 1997, între orele 19.30 și 22.30, mii de persoane au raportat, pe un traseu de aproximativ 480 km, din Nevada și Arizona (SUA), până în Sonora (Mexic), un OZN uriaș, întunecat, în formă de “V”, care nu producea niciun sunet și – după unele descrieri – purta cinci lumini sferice. Stelele dispăreau în spatele obiectului și reapăreau după trecerea acestuia. Cele mai multe mărturii au venit din orașul Phoenix (Arizona). O anchetă privată, reunind relatările a peste șapte sute de martori, inclusiv polițiști, piloți și militari, a sfârșit prin a fi ridiculizată.

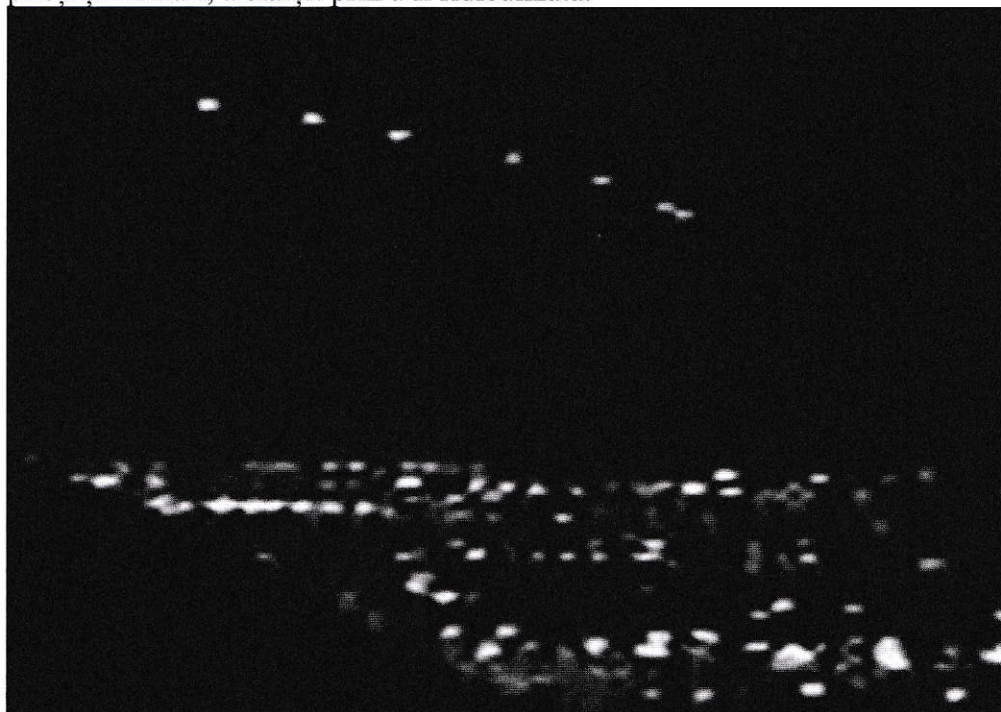

Fig. 6 OZN uriaș deasupra orașului Phoenix în 1997.

Lucrurile s-ar fi oprit aici, dacă incidentul n-ar fi fost preluat și de media națională. Din această cauză, Fife Symington, guvernator al Arizonei pe două

mandate, s-a văzut obligat să ordone o anchetă, apoi, pe 19 iunie, a convocat o conferință de presă, în care a anunțat că a descoperit făptașul, introducându-l în sală pe șeful său de personal, deghizat în extraterestru, însoțit de un polițist, ca și cum ar fi păzit arestatul. Asistența a râs. Symington a anunțat apoi că s-a interesat la toate instanțele și nimeni nu avea vreo explicație.

Ca o surpriză, în 2007, la zece ani după incident și când nu mai era guvernator, Fife Symington a recunoscut că, în ziua observației, auzise știrea la televizor și s-a hotărât imediat să o verifice personal. “Mă așteptam să văd ceva la mare distanță, dar am fost zguduit când am văzut obiectul acesta trecând chiar deasupra capului meu. Se deplasa constant și fără zgomot... Nu era ceva din această lume”. El a justificat recunoașterea târzie spunând că atunci când ai o funcție publică înaltă, dacă începi să vorbești despre extraterestri, sau altceva de acest tip, media te ridiculizează imediat. Trebuie să fii foarte atent ce spui, deoarece media poate să-ți distrugă credibilitatea în totalitate.

OSN – Obiecte subacvatice neidentificate

Un caz din Norvegia

În februarie 1963 (probabil pe 28), la 50-80 km nord de țărmul Norvegiei, spre insulele Svalbard, nu departe de granița sovietică, trupele NATO desfășurau un exercițiu, cu participarea marinei engleze. Radiolocatoarele uneia dintre nave au observat, pe la ora 3.15 în zori, apariția bruscă, la o înălțime de 10 kilometri, la un unghi de 70°, a unui obiect solid, care părea de formă sferică și putea avea diametrul de circa 30-35 de metri. La scurt timp și radarul altei nave a confirmat observația. Vremea era bună, deci nu se punea problema unor inversiuni termice sau a altor influențe perturbatoare. De altfel, obiectul sferic a fost zărit, la scurt timp, și prin binocluri.

S-au lansat obișnuitele apeluri de identificare și avertizări, la început în engleză și rusă, apoi în norvegiană. Întrucât obiectul nu reacționa, de pe un aeroport militar aflat în apropiere au decolat două avioane de vânătoare. Când acestea s-au apropiat la circa 20 de kilometri, obiectul misterios a început să coboare în mare viteză și în zig-zag. După numai câteva secunde coborâse sub unghiul de acțiune al radarelor, ceea ce însemna o distanță mai mică de 300 de metri de suprafața mării. Peste o clipă, sonarele, aflate permanent în funcțiune, pentru depistarea unor eventuale submarine inamice, au semnalat apariția unui obiect subacvatic, exact în locul în care radarele pierduseră OZN-ul. Obiectul a continuat să se scufunde în zig-zag, ca și cum i-ar fi fost

Cazul Shag Harbour

În noaptea de 4 octombrie 1967, la ora 23.00, mai mulți martori din zona sătucului de pescari **Shag Harbour**, în sudul peninsulei Noua Scoție, pe coasta atlantică a Canadei, au urmărit patru lumini portocalii care clipeau, în secvență, pe cer. Cinci adolescenți au văzut cum, dintr-o dată, luminile coboară vertiginos, într-un unghi de 45°, până la suprafața oceanului, după care s-au oprit, parcă plutind, la circa 800 de metri de țărm. S-a spus că s-a auzit și un sfârâit sau un șuierat puternic.

Au fost mobilizate, imediat, o barcă de salvare a pazei de coastă, ca și mai multe bărci de pescari, dar până să ajungă la fața locului, obiectul dispăruse, probabil în adâncul mării. Nu se vedea decât o pată mare de spumă galbenă, mirosind a sulf. Căutarea s-a prelungit până la ora 3.00 și s-a reluat a doua zi dimineața, dar nu s-a găsit absolut nimic. Între timp, poliția a verificat că nici Centrul de coordonare a operațiunilor de salvare din Halifax, nici radarul NORAD din Baccaro, aflat în apropiere, nu aveau cunoștință despre absența vreunui avion militar sau civil.

În ziua următoare, Centrul de coordonare a operațiilor de salvare din Halifax, a trimis un raport preliminar la Statul Major al armatei canadiene din Ottawa, afirmând că ceva, dar „nu un obiect cunoscut”, a căzut în apă la Shag Harbour. Nava militară *Granby* a fost trimisă la fața locului, pentru a încerca să găsească epava, cu ajutorul a șapte scafandri care au cercetat fundul mării. Căutările s-au prelungit până în seara de 8 octombrie, fără succes.

Cazul a fost considerat închis, dar în 1993, doi investigatori MUFON din Noua Scoție, *Chris Styles* și *Doug Ledger*, au reluat cazul. Ei au aflat că problema fusese în atenția chiar și a ministrului canadian al apărării *Leo Cadieux*.

S-a mai descoperit că în noaptea respectivă obiectul fusese observat și de alte persoane, între care de un radar, de piloții unui avion *Air Canada*, ca și de câțiva martori de la sol. S-a reconstituit că obiectul scufundat în 4 octombrie și-a continuat călătoria, pe fundul mării, circa 40 de kilometri, până lângă un centru de detectare a submarinelor. Fiind observat, au fost dirijate nave militare deasupra lui. Peste câteva zile, când s-a luat în considerare o operație de coborâre a unor scafandri, misteriosului obiect i s-a alăturat un alt OZN, tot subacvatic, sosit aparent pentru a-l ajuta pe primul. Comandamentul escadrilei a luat decizia să aștepte ce se va întâmpla.

La un moment dat, cea mai mare parte a vaselor au fost nevoite să plece, pentru a întâmpina un submarin sovietic care violase apele teritoriale canadiene. Profitând parcă de împrejurare, cele două obiecte s-au pus în mișcare, s-au depărtat de navele rămase și când au ajuns la o anumită distanță au țâșnit afară din apă, înălțându-se spre cer și dispărând cu mare viteză.